

Η Πατμιάδα γιορτάζει τον Άγιο Μακάριο τον Καλογερά

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Πατριαρχική Εξαρχία Πάτμου](#)

Η δέκατη ένατη ημέρα του Ιανουαρίου είναι μια σπουδαία ημέρα για την Πατμιάδα του Γένους και μητέρα εκκλησιαστική σχολή της Πάτμου, διότι εορτάζει ο Άγιος του Θεού Μακάριος ο Καλογεράς, που επιτέλεσε θεάρεστο έργο για τη μάθηση των παιδιών και τη μεγάλη υποστήριξη του ελληνικού έθνους και της Ορθοδοξίας. Λόγω της πανδημίας οι πιστοί της Πάτμου ενημερώθηκαν πως και ο Εσπερινός σήμερα, αλλά και η Θεία Λειτουργία επί τη εορτή του Αγίου θα γίνουν με τη συμμετοχή μόνο εκπαιδευτικών και μαθητών της Πατμιάδος προς αποφυγήν της διασποράς του κορωνοϊού. Δείτε ένα μικρό βίντεο από τον Εσπερινό, όπου μικροί μαθητές χτυπούν τα τάλαντα.

Της Ευγενίας Δίτσα

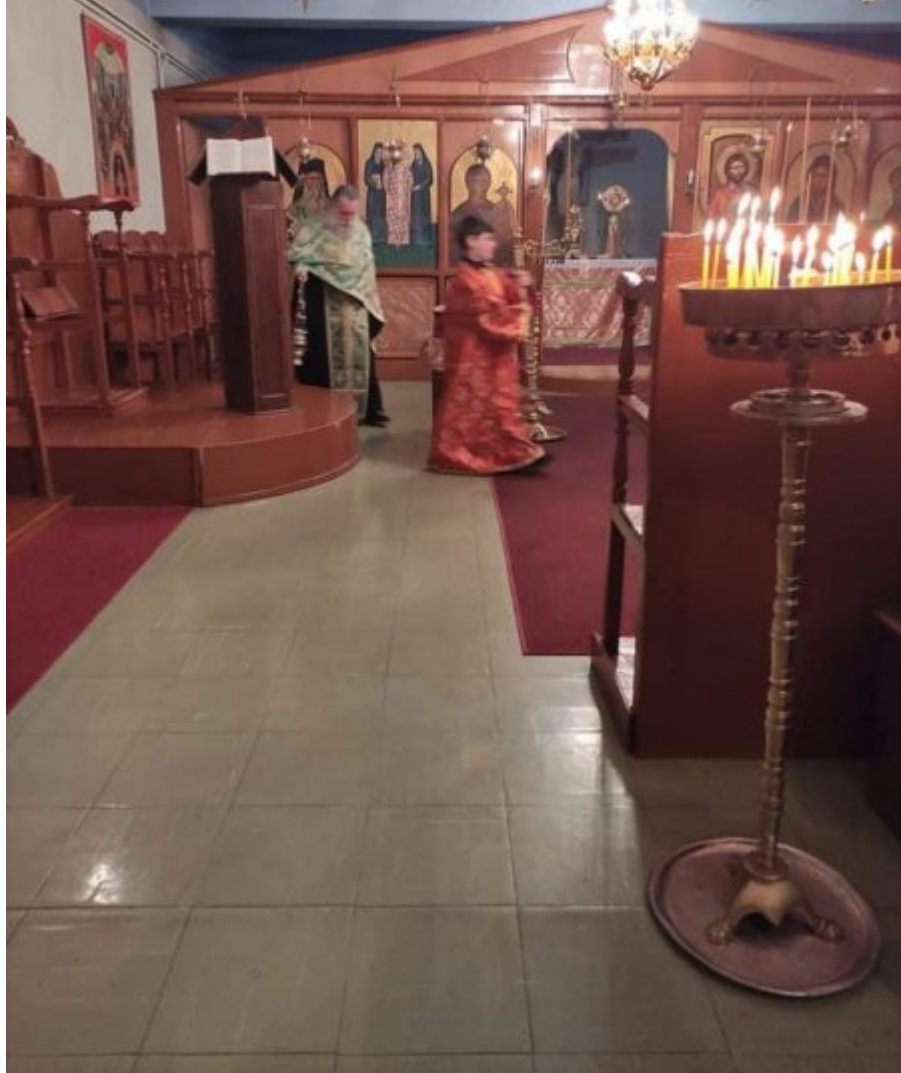

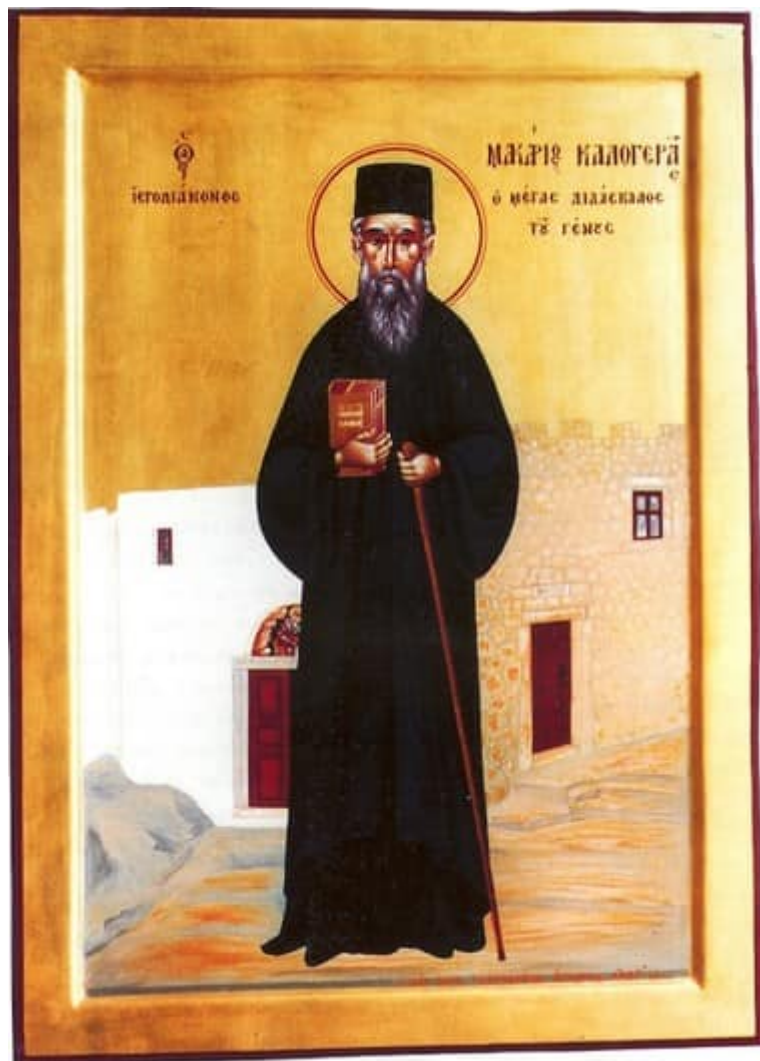

Ο Άγιος Μακάριος ο Καλογεράς, ο Εθνοδιδάσκαλος γεννήθηκε στην Πάτμο το 1688 μ.Χ., και ήταν γόνος εύπορης οικογένειας. Αργότερα πήγε στην Κωνσταντινούπολη για σπουδές και ήρθε σ' επαφή με σημαντικές οικογένειες και κληρικούς της Βασιλεύουσας. Μετά το τέλος των πολυετών σπουδών του υπηρέτησε ως Διάκονος πλάι στο Μητροπολίτη Νικομήδειας.

Καθώς ο Μακάριος ενδιαφερόταν πολύ για τη διδασκαλία και τη διαπαιδαγώγηση των υπόδουλων Ελλήνων, επέστρεψε στην Πάτμο το 1713 μ.Χ. και ίδρυσε την Πατμιάδα Σχολή. Τα μαθήματα στη σχολή παρέχονταν δωρεάν σε όλους τους μαθητές και αρχικά ο Μακάριος δίδασκε μόνος του. Μετά από μερικά χρόνια, οι καλύτεροι των μαθητών επιλέχθηκαν ως διδάσκαλοι της σχολής. Οι μαθητές αυτοί κατάγονταν από την Πάτμο και από άλλα μέρη της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Οι κύριοι συνεργάτες του ήταν ο μοναχός Κοσμάς από τη Λήμνο και ο μοναχός Γεράσιμος ο Βυζάντιος. Ο αριθμός των μαθητών αυξήθηκε σε εκατό, γι' αυτό και θεωρήθηκε απαραίτητη η

δημιουργία νέων κτηρίων, τα οποία δημιουργήθηκαν με τη βοήθεια εύπορων δωρητών από την Κωνσταντινούπολη. Η Πατμιάδα μετεξελίχθηκε σε μια από τις σημαντικότερες σχολές του Ελληνισμού.

Ο Μακάριος, ο οποίος είχε εξασθενημένο οργανισμό, απεβίωσε στην Πάτμο το 1737 μ.Χ. , αλλά η έντονη δράση και το έργο του διέσωσαν το όνομά του. **Η Ιερωσύνη του δεν ανήλθε ποτέ πέραν του βαθμού του Διακόνου, επειδή αρεσκόταν περισσότερο, όπως ο ίδιος έλεγε να διακονεί παρά να διακονείται.**

Ο βίος του Αγίου από το saint.gr